

РЕШЕНИЕ

№ 5702

гр. София, 29.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 05.10.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Мирчев, като разгледа дело номер **5772** по описа за **2012** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на З. Б. М., ЕГН [ЕГН] срещу решение от 09.04.2012 г., постановено от Софийски районен съд, НК, 8 състав по нахд № 24395/2011 г. С решението е потвърдено наказателно постановление № 16440 от 28.03.2011 г., издадено от директора на СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 400 лв., за нарушение на чл. 315, ал. 1, т.1 от Кодекса за застраховането.

В касационната жалба се изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на закона. По същество касаторът твърди, че автомобилът не е нейна собственост, което обстоятелство не е посечено в АУАН в нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Твърди се, че в НП като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 259, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането, а съгласно нея задължението да сключи договор за застраховка „Гражданска отговорност“ е на собственика на автомобила, а не на лицето, което го управлява. Касаторът счита, че посочената правна квалификация на нарушението е грешна, тъй като посочената правна норма не предвижда задължение за водачd на МПС. Иска се от съда да отмени решението и да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

Ответната страна в касационното производство – Столична дирекция на вътрешните

работи при МВР, не изразява становище по подадената жалба и не изпраща представител за участие в съдебното производство.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна.

Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Не е налице и посоченото в жалбата касационно основание – нарушение на закона. След обсъждане на събраните доказателства СРС е възприел фактическата обстановка, така като е описана в АУАН. Съдът е приел, че на 08.02.2011 г. З. Б. М. управлявала в [населено място] лек автомобил „М.“, собственост на „С.-Ко“, без за него да е била налице валидно сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. При тази фактическа обстановка е изведено, че описаното в АУАН и НП административно нарушение е осъществено и правилно е ангажирана отговорността на лицето на основание чл. 315, ал. 1, т. 1 КЗ.

С оглед установената от районният съд фактическа установка, правилен е изводът, че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл. 315, ал. 1, т. 1, пр. 2 от КЗ, в който е предвидено, че лице, което управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се наказва с глоба от 400 до 600 лв. В случая, е безспорно установено, че касаторът е управлявал лекия автомобил, за който не е бил сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност". Възражението на касатора, че не е задължен да сключи договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" по смисъла на чл. 259, ал. 1, т. 1 от КЗ, въпреки че е основателно, не обосновава извод за незаконосъобразно ангажиране на административно-наказателната му отговорност. В случая е налице конкретно и ясно описание на констатираното нарушение както в АУАН, така и в НП, което по всички признаци осъществява състава на административно нарушение по чл. 315, ал. 1, т. 1 от КЗ. Действително, в НП е посочена и невярна правна квалификация на нарушението – чл. 259, ал. 1, т. 1 КЗ. Това нарушение обаче не е от категорията на съществените и не е довело до ограничаване правото на защита на нарушителя, тъй като в НП е посочена и действително нарушената правна норма – чл. 315, ал. 1, т. 1 КЗ, която напълно съответства на даденото словесно описание на нарушението. Описанието на нарушението и посочената разпоредба на чл. 315, ал. 1, т.1 КЗ обосновават един - единствен извод - нарушението се състои в управление на МПС без валидна застраховка "Гражданска отговорност".

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка,

като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София- град, IV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТЯВЯ В СИЛА решение от 09.04.2012 г., постановено от Софийски районен съд, НК, 8 състав по нахд № 24395/2011 г.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.